

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κατὰ τὰς Αἰγυπτιακάς ἐφημερίδας, ἀρχαιοδίφης τις ἀνεύρεν ἐν Αἰγύπτῳ ἀρχαῖον βιβλίον ἐπὶ παπύρου ὅπερ περιέχει παντὸς εἶδους γνώσεις, δυνάμενον νὰ ὀνομασθῇ «ἐγκυκλοπαίδεια». Τὸ βιβλίον ἀνέρχεται κατὰ τοὺς εἰδικούς, εἰς τὸν δευτέρον μετὰ Χριστὸν αἰῶνα.

*

Ἀνασκαφαὶ γίνονται ὑπὸ τινος Ἀγγλικῆς ὁμάδος εἰς τὰ περίχ τῶν Ἱεροσολύμων, παρὰ τὴν λεγομένην Πηγὴν τῆς Παρθένου. Εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο ὑποτίθεται ὅτι εὗρίσκετο ἡ πόλις τοῦ Δαυὶδ. Εὗρήθη ὑπόγειός τις σπηλιὴ, εἶδος ὅσπερ, ὅστις ὑποτίθεται ὅτι εἶναι μέρος τοῦ ὑδραγωγείου τοῦ Ἐζεκιά.

Ὑπάρχει ἐλπίς νὰ εὗρεθῇ καὶ ὁ τάφος τοῦ Δαυὶδ ἐκεῖ πῦρ, προσέτι δὲ καὶ ἐρείπια τοῦ ναοῦ τοῦ Σολομῶντος.

*

Κατὰ τὴν ἐτησίαν ἐν Λονδίῳ συνέλευσιν τῆς Ἀγγλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς τῶν Ἀθηνῶν, ὁ καθηγητὴς κ. Μώρεϋ ἐξήρε τὰς προσόδους τὰς ὁποίας ἐπέτελεσαν αἱ κλασικαὶ σπουδαὶ ἐν Ἀγγλίᾳ, ὁ δὲ κ. Δωκινς, ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς, ἐτόνισε τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐν Ἑλλάδι Ἀγγλικῶν ἀνασκαφῶν.

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν Ἀθήναις ἐναλλὰξ διαμένων πρῶτην καθιγητὴς κ. Γεώργιος Χασιώτης, ἐξέδωκεν ἐν τόμῳ ἐκ 408 σελίδων μελέτην περὶ τῆς **Γλώσσης τοῦ Ἑλλήνου** — τοῦ Πτωχοπροδρόμου καὶ τῶν ὁπαδῶν αὐτοῦ. Μέρος τῆς μελέτης ταύτης ἀνεγνώσθη ὑπὸ τύπον διαλέξεων ἐν τῷ Ἑλλ. φιλολογικῷ συλλόγῳ Κων/λεως. Τὸ ἔργον τοῦ κ. Χασιώτου, τὸ ὁποῖον ὑπερεβδόμηκοντούτης ἤδη ἐκδίδει, εἶνε συνοπτικὴ, καὶ ἀπὸ γενικωτέρας ἀπόψεως, ἐπισκόπησις τῆς ἐξελίξεως τοῦ γλωσσικοῦ ζητήματος.

Διὰ τοὺς μὴ παρακολουθήσαντας τὰς διαφόρους αὐτοῦ φάσεις καὶ τὴν πολεμικὴν ὀξύτητα, τὸ βιβλίον τοῦ κ. Χασιώτου εἶνε διαφωτιστικὸς ὁδηγός, καθιστῶν τοὺς ἀμυήτους ἐνιμέρους τοῦ ἐθνικοῦ πούτου ζητήματος, διὰ τῆς σαφούς καὶ ἀμερολήπτου ἐκθέσεως τῶν περὶ τῆς Ἑλλήν. γλώσσης γραφέντων. Μετὰ ἱστορικὴν ἀναδρομὴν περὶ τῆς γενέσεως τῆς γλώσσης καὶ τῆς ἐξελίξεως αὐτῆς ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου μέχρι τῆς σήμερον, ἀποδεικνύει, ὅτι αὕτη ὑπῆρξε διφυής, ἐπεκταθεῖσα εἰς διαλέκτους καὶ ἰδιώματα, ἐξαιρεῖ τοὺς λογοτεχνικούς αὐτῆς τύπους καὶ παρτηρεῖ ὅτι καίτοι ἡ διγλωσσία πάντοτε ὑπῆρχε, ἐκυριάρχει ἡ καθαρεύουσα ἥτις εἶνε ἡ γνησία Ἑλλ. γλῶσσα, ἀπέναντι τῆς δημώδους, ἥτις ἦτο μίγμα πικραυθῶς.

Εἰδικὸν μέρος τοῦ βιβλίου ἀφιερῶν εἰς τὸν Πτωχοπροδρόμον, οὗ ἀναλύει τὰ ἔργα καὶ ὃν θεωρεῖ προδρόμον τῶν μαλλιαρῶν. Διεξέρχεται τὸν ἐπὶ Τουρκοκρατίας γλωσσικὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ἐνίκησιν τῆς νεοελληνικῆς, ἥτις ἠκολούθησε τὴν μέσιν ὁδὸν, τὸ πλεῖστον δὲ τοῦ βιβλίου ἀφορᾷ τοὺς μαλλιαρούς. Ὁ Ψυχάρης καὶ ὁ Παλαμᾶς κυρίως ἀπασχολοῦσι διὰ μακρῶν τὸν συγγραφεύς, ὅστις ἐπιτίθεται κατὰ τῶν γλωσσολογικῶν προσπαθειῶν των. Ἀναγνωρίζει ὡς ὑπερτέρους τοῦ Ψυχάρη τὸν Πτωχοπροδρόμον καὶ τὸν Βηλαρᾶν, ἀποκαλῶν τὰ ἔργα τοῦ Ψυχάρη ἐξαμβλωματικά καὶ νοστιμὰς φαντασίας ἀποκυήματα. Εἶνε δὲ ἀρκετὰ περίεργος καὶ χαρακτηριστικὴ ἡ λεπτομέρεια ὅτι ὁ πατήρ τοῦ Ψυχάρη ἔγραφε καλλιπῶς τὴν καθαρεύουσαν, ἀναγνώσας δὲ τὸ «Ταξίδι» τοῦ υἱοῦ του, δακρύων, τὸν κατηρσάθη. Τοὺς μαλλιαρούς ἐν γένει χαρακτηρίζει ὁ συγγραφεύς ὡς ἀπαιδεύτους καὶ φιλοδόξους.

Τὸ βιβλίον τοῦ ὁ κ. Χασιώτης πέρατοι ἐναλύων τὰς περὶ γλώσσης ιδέας τοῦ Δημ. Βερναρδάκη, ὡς θεωρεῖ ὡς ἐχούσας μέγα κύρος.

Μόνον ἐλλειπὲς εἶνε τὸ βιβλίον εἰς τὰς περὶ τῶν νεωτέρων λογιγράφων καὶ ποιητῶν πληροφορίας. Ὁ συγγραφεὺς παραλείπει ν' ἀναφέρῃ πολλοὺς συγγραφείς τὰ μάλιστα ἐργασθέντας φιλολογικῶς καὶ δὴ εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς γλώσσης καὶ τοῦ ὅρους, πολὺ ὑπερτέρους ἄλλων, οὗς μνημονεύει ἔστω καὶ ἐν παρόδῳ.

*

Ὁ κ. Ν. Νικολαΐδης, Διευθυντὴς τῆς ἐν Βρυξέλλαις ἐκδομένης Γαλλικῆς ἐφημερίδος «L'Orient» ἐξέδωκεν εἰς τόμον ἐκ 262 σελίδων πολιτικὴν μελέτην περὶ τῆς ἐν Τουρκίᾳ μεταπολιτεύσεως, ὑπὸ τὸ ὄνομα «Une année de Constitution». Τὸ ἔργον εἶνε γεγραμμένον μετὰ πολλῆς γνώσεως τῶν πραγμάτων, σκοπεῖ δὲ κυρίως νὰ ὑποδείξῃ ὅτι πρέπει ἐκ τῶν πολυαίθμων σφαλμάτων τῶν διαπραχθέντων κατὰ τὸ α' ἔτος τοῦ Τουρκικοῦ Συντάγματος νὰ ἐπέλθουν διδάγματα καὶ δοθῇ ἀφορμὴ βαθυτέρας μελέτης διὰ τὸ ἡμέτερον Ἔθνος.

*

Ὁ ἀπόγονος Κωνσταντινίου τοῦ Παλαιολόγου, ὑπὸ Α. Παπαδοπούλου, ἱατροῦ καὶ ὀρηγητοῦ τοῦ ἔθν. Πανεπιστημίου. Ἑθνικὸν ἱστορικὸν ἀνέκδοτον. Ἐν Ἀθήναις. Σελ. 70. Εἶνε φανταστικὴ ἀφήγησις θέγουσα τὰ τελευταῖα ἱστορικὰ γεγονότα τῆς Ἀλώσεως, ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἐνισχύσῃ τὸν θρῦλον, καίτοι ἱστορικῶς ἀνακριβὲς, ὅτι ἡ Ἑλλ. Βασιλικὴ οἰκονομία κατὰγεται ἐκ τῶν Παλαιολόγων, λαμβάνων ἀφορμὴν ἐκ τῆς ἐν τῇ βιβλιότηκῃ τοῦ Βαρθολομαίου Κουτλουμουσιανοῦ τοῦ Ἰμβρίου εὐρεθείσης σημειώσεως. Ὁ συγγραφεὺς ἀποβλέπει κυρίως εἰς τὸ νὰ ὑποβάλῃ παρὰ τῷ λαῷ τὴν παράδοσιν περὶ ἀδιασπαστοῦ συνεχείας τῆς Ἑλλ. ἡγεμονίας. Ἀπόγονον τοῦ Κωνσταντινίου Παλαιολόγου θεωρεῖ ποιητικὴ ἀδεία τὸν Βασιλεῖα Γεώργιον Α'.

*

Τὸ περίφημον σύγγραμμά τοῦ Μὰξ Νορδίου «Τὰ κατὰ συνθήκην ψεύδη» ἐξέδωκεν εἰς τρίτην ἔκδοσιν ὁ κ. Ίω. Σιδέρης, Διευθυντὴς τοῦ γνωστοῦ διεθνούς βιβλιοπωλείου. Τὸ ἔργον μεταφρασθὲν πρό τινων ἐτῶν ὑπὸ τοῦ πολυχλαύστου ἱατροῦ Στεφ. Ζωγραφίδου, ἐκδίδεται ἤδη μετ' ἐπιθεωρήσιν καὶ παραβολῇν πρὸς τὴν τελευταίαν Γερμανικὴν ἔκδοσιν, ὑπὸ τοῦ αὐταδέλφου τοῦ μεταφραστοῦ, εἶνε δὲ ἡ μετάφρασις ἀκριβὴς καὶ γλαφυρά. Προτάσσεται εἰκὼν νεωτάτη τοῦ διασήμου συγγραφέως μετ' αὐτογράφοι ἐπιστολῆς του, ἐκτὸς δὲ τοῦ προλόγου τοῦ συγγραφέως, ὅστις ἀποδεικνύεται ἐπὶ μᾶλλον μέγας φιλέλληνας, καὶ τοῦ μεταφραστοῦ ἐπακολουθεῖ κρίσις περὶ τοῦ ἔργου καὶ τῆς μεταφράσεως ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς «Πανακοθήκης» κ. Α. Κιλογερουπούλου ὡς καὶ γινώμαι σύντομοι περὶ τοῦ Μὰξ Νορδίου ἐπὶ τῇ ἐξηκονταετηρίδι αὐτοῦ, ὑπὸ καθιγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, ἱατρῶν κλπ.

«Τὰ κατὰ συνθήκην ψεύδη» δύναται νὰ θεωρηθῶν ὡς Κοινωνικὸν Εὐαγγέλιον, ἡ ἀνάγνωσις τοῦ ὁποῖου καθοδηγεῖ ὅπως χειραφετηθῇ ὁ ἀναγνώστης ἀπὸ τὴν τυραννίαν τοῦ ψεύδους ἐν τῇ πολλαπλῇ αὐτοῦ κοινωνικῇ ἐκδηλώσει, καὶ καταστή χρηστὸς καὶ εὐκρινὴς ὁ χαρακτήρ.

ΞΕΝΑ ΒΙΒΛΙΑ

«Psychologie d' Art». Les maitres de la fin du XIX Siècle, ὑπὸ E. Bricou.

«De Suse au Louvre», ὑπὸ J. de Morgan.

«Gaen et Bayeux», ὑπὸ H. Prentout. Μετὰ 108 εἰκόνων.

«Eugène Delacroix», ὑπὸ Camille Mau-